

РЕШЕНИЕ

№ 1601

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-19, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Райна Стефанова

при участието на секретаря Маргарита Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Райна Стефанова Търговско дело №
20231100901282 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от Прокуратурата на Република България,
чрез СГП, конститутивен иск с правна квалификация чл. 155, т. 3 ТЗ за прекратяване на
дружеството „ППС К.“ ЕООД, с ЕИК ***** поради фактическа липса на вписан
управител, считано от 21.10.2014 година, когато е починал едноличният собственик и
управител на дружеството-П.С.С..

В исковата молба се твърди, че в СГП е постъпило уведомление от ТД на НАП София с изх.
№11-00-997/2023, с което уведомяват СГП, че управителят на горепосоченото дружество е
починал като молят да бъдат предприети предвидените в закона действия за прекратяване на
дружеството.

Сочи се, че след извършени справки се установява че дружеството ответник е без управител
повече от три месеца и до настоящия момент няма данни наследниците му по закон да
желаят да продължат дейността на дружеството.

Към молбата са приложени писмени доказателства.

Ответникът чрез назначения особен представител Д. Д. не е депозирал отговор. В
открито съдебно заседание изразява становище, че искът е основателен.

**Съдът, след като съобрази изложеното в молбата, както и след преценката на
събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и
правна страна следното:**

От извършена служебна справка в електронното досие на ответното дружество в
търговския регистър при АВ се установява, че П.С.С. е вписан като управител на „ППС К.“
ЕООД, считано от 13.09.2013 година.

В учредителния акт на дружеството в чл.9, т.5 е предвидено, че дружеството се
прекратява при смърт на едноличния собственик на капитала и по решение на съда в

предвидените в закона случаи /т.4/.

Видно от представената справка от НБД „Население“ П.С.С. е починал на 21.10.2014 година, като е издаден акт за смърт № 0481 от 22.10.2014 година от Столична община, район „Изгрев“.

Към датата, на която е даден ход на устните състезания по делото /13.12.2023 година/, както и към момента, се установява, че по партида на ответното дружество в търговския регистър не е вписан друг управител, а продължава да фигурира починалият.

Съобразно приетото по-горе, поради настъпилата смърт на управителя в продължение на повече от три месеца –над девет години няма вписан друг управител.

Съгласно чл. 157, ал. 1 ТЗ, дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго / в дружествения договор не е предвидено друго/ или наследниците не поискат да продължат дейността. Смъртта като юридическо събитие прекратява окончателно членственото правоотношение между едноличния собственик и дружеството. Дружеството остава без управление, без възможността да взема правнорелевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от третите лица.

Установяването на правоотношение между наследника и ЕООД може да стане единствено по силата на изрично едностранно волеизявление от наследниците за продължаване на дейността на дружеството. Наследникът следва да бъде приет на „собствено основание“, т.е. установявайки предпоставките за придобиване на членство в резултат на наследствено правоприемство. В този смисъл изявлението му би следвало да се състои от две съставни части: че приема условията на учредителния акт на дружеството (чл. 122 ТЗ) и че желае да продължи дейността на дружеството по смисъла на чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ.

Законът не е установил изричен преклузивен срок, в който следва да бъде отправено искането по чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ.

Според чл. 155, т. 3 ТЗ, в случай че в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител, то може да бъде прекратено по иск на прокурора. Смисълът на разглежданата разпоредба налага извода, че фактическият състав, произтичащ от разпоредбата на чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ, следва да се реализира в период от три месеца. Преценката на наследниците относно продължаване на дейността на дружеството, след приемане на наследството, е строго личен акт, който следва да бъде изрично заявен пред съда, респ. това право следва да бъде упражнено по предвидения в закона ред по изцяло лична преценка на наследника, и не съществува задължение на съда да дава указания дали и как да бъдат упражнени тези права.

При неосъществяване на този фактически състав, дружеството следва да бъде прекратено и да преустанови дейността си.

Поради изложеното, в конкретния случай са налице предпоставките на чл. 155, т.3 ТЗ - налице е невъзможност да бъдат извършвани действия по управление и представляване на дружеството. За вписването на тези обстоятелства обаче е необходим акт на съда - така, както предвижда разпоредбата на чл.154, ал.1, т.5 ТЗ, който да бъде представен пред длъжностните лица при Агенцията по вписванията, като не е достатъчно изтичането на период от три месеца без управител на дружеството, за да се приеме, че дружеството е прекратено „ex lege“ и длъжностното лице само да констатира този факт служебно.

Въз основа на горното, съдът намира иска за основателен.

С влизане в сила на решението ще се прояви неговия конститутивен ефект, като дружеството ще се счита за прекратено. В разпоредбата на чл. 156 ТЗ се уреждат последиците при вече настъпилото прекратяване на дружеството - открива се производство

за ликвидация. Производство е охранително. С него се регистрира вече настъпилия факт на прекратяване на дружеството и се постановява вписването на обстоятелството в регистъра по партидата на дружеството. Компетентен да извърши тези действия е органът по регистрация, поради което препис от решението за прекратяване на дружеството следва да се изпрати служебно за отразяване в търговския регистър. Едновременно с прекратяване дейността на дружеството и на основание чл.156, ал.1 от ТЗ следва да открие производство по ликвидация. В този смисъл е решение № 159 от 15.12.2009 г. по търг.дело № 389/09 г. на ВКС, постановено по реда на чл. 290 от ГПК и представляващо според разясненията в т.1 от Тълкувателно решение № 1/19.02.2010 г. на ОСГТК на ВКС задължително тълкуване по смисъла на чл. 280, ал.1, т.1 от ГПК. Нормата на чл. 156, ал.2 предл. първо от ТЗ в случая е неприложима, поради което и ликвидатор следва да бъде назначен от АВ.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в тежест на ответното дружество са заплащането на държавната такса за разглеждане на предявения иск (определена от съда по правилата на чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, в размер на 80,00 лв.), както и възстановяването на разноските от бюджета на съда в размер на 300,00 лв. - за участието на особен представител в производството по делото.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 155, т. 3 ТЗ, „ППС К.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Изгрев“, ул.*****

ОСЪЖДА „ППС К.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Изгрев“, ул.***** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата 80,00 лв. – държавна такса за съдебното производство, както и сумата 300,00 лв. – разноски за съдебното производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд София в двуседмичен срок от връчването му.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на прекратяване на „ППС К.“ ЕООД, с ЕИК *****, за откриване на производство по ликвидация, назначаване на ликвидатор на дружеството и определяне на възнаграждението му.

Съдия при Софийски градски съд: _____